

פרק שני: המזכירות הפרטיות שהשתלמו על הצמרת

הזנומה הזכירה

מנהל חגי פינסקר

"שהבוס שלך יגש לבוס שלי. הוא לא פחות חשוב". דקה לאחר מכן היה השר עצמו על הקו. במשך עשר דקות, מעידים אנשים שגמר בחדר הסמוך, נשמעו צעקותיו. לאחר שגמר לשטוף את חנה, ביקש לדבר עם האישיות הבכירה עצמה. כשחנה העבירה את השיחה, המשיך השר ושאל במשך חמש דקות נוספות, אחר טרק את השפופרת בזעם. אומרים שאחר כך לא היה לו תיאבון במשך כל היום, מרוב כעס. לא שחנה התרגשה במיוחד. היא המשיכה בשלה, כמו שנהגה מאז הפכה למזכירה. רתוריקתו של הבוס לפני 11 שנה. על פיה יישק כל דבר במשרד. לעקוף אותה — אפשר רק באמצעות נהגו של האישיות הבכירה. ואכן, בגלל שנהגה הוא טיפוס חייכן וטוב לב, המוכן תמיד לעזור — הוא משמש כתובת לעלייה לרגל לעשרות.

מנכ"ל עודד מסר

הפרטי, אלא גם בתחום עבודתו, כשגם היא הופכת לבוס האמיתי. ■ ■ ■ **תחיל באישיות הבכירה.** היא בכירה מאוד, תאמינו לי. ולמרות זאת, איננה מהזקנים שבנו ביצות וייכשו כבישים, אלא צעירה יותר, סימפטית יותר. וגם פוטוגנית יותר בטלויזיה. כדי האישיות הבכירה מרוכז מוקד כוח עצום בחיי המדינה. מה שרבים תוהים: מי שולט באמת במוקד זה? מי מפעיל שם באמת את הכוח? האישיות — או מזכירתו? נקרא למזכירה חנה. אם אקרא לה בשמה שלה, תוכל כל המדינה לזהות את האישיות — ואז יקרעו אותי. חנה היא כיום בשנות הארבעים שלה, בלונדית, מושכת.

מזכירה יהודית בן-ישראל

החליטו כולם שהבחור מתכוון לשבור שיא. **פינסקר, כאיש הדור הצעיר,** גילה אולי יותר התלהבות מעמיתיו בנושא ההתמזכרות — אך עקרונית נשאר בהחלט במסגרת הנורמה החברתית המקובלת בי צמרת. אין תחום יחיד בחיי המדינה בו לא קיימת כיום תופעת המזכירה שהשתלטה על

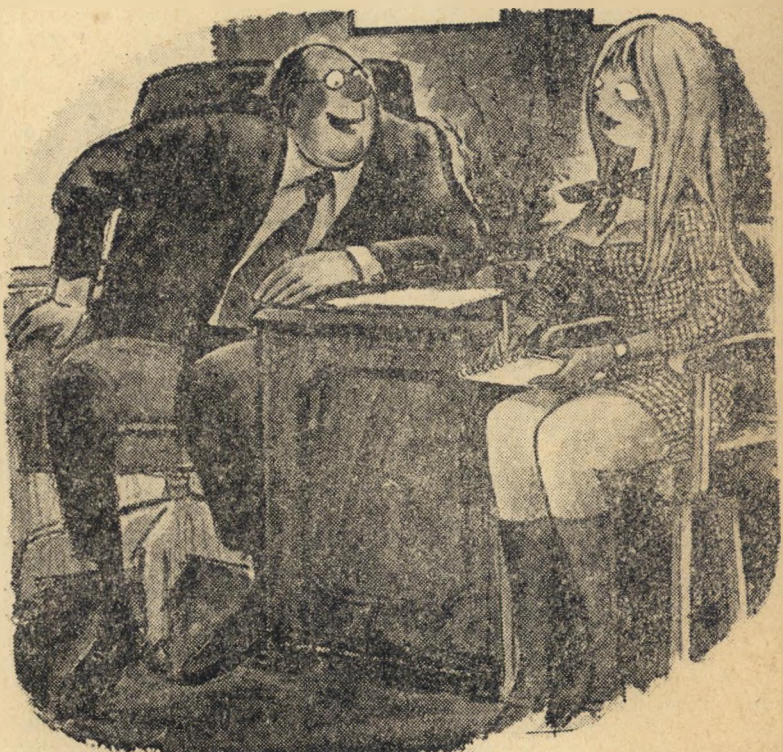
מנכ"ל ישראל גלעד

שהתחתן חגי פינסקר, אחד הראשונים בשרשרת מנהלי הטלויזיה התולכים ובאימי בפעם הראשונה עם מזכירה, הופתעו רק מעטים. הרוב, שידעו מה הולך, ראו בכך את הדבר הטבעי ביותר בעולם, הקורה לכל אחד, ואמרו מול טוב. כשחזר חגי על התרגיל פעם נוספת, הת-

אחרי המרחת

אנשי הצמרת. דוגמאות אחדות: במישור הממשלתי — מנכ"ל משרד הפיתוח ישראל גלעד. ומנכ"ל משרד העבודה עודד מסר. ובמישור הציבורי: רני פרשת האישיות הבכירה. פרשה אחרת נה זז, אגב, הינה דוגמה קלאסית להשתל-טותה של המזכירה על הבוס, לא רק במובן

גרש ממזכירה א' והתחתן עם מזכירתו ה' חדשה — כבר הופתעו קצת יותר. אחרי הכל, בקצב כזה מחליפים רק מעטים, אפילו בצמרת, מזכירות בנשים ונשים במזכירות. אבל כאשר התברר, לאחר שעזב את ה' טלויזיה ויצא לאירופה, כי שם נמצאת איתו מזכירתו השלישית, רות דינר —

"בעוד חצי שעה יש לי ישיבת ממשלה, וכך מה שאני יכול לחשוב עליו זה הציצקעס שלך!"

כל עשרים שנה: תחליף

חדש לאשה המקורית

באוויר, כדי להפסיק את דעתה. לא שמישהו מבין למה. סתם מצפון לא שקט, טוענים המשמיעים. במשך השנים, מאז הגיעה האשה למסקנה שחנה היא יותר ממזכירה סתם — היא לא הצליחה להיפטר ממנה. בהשפעת האשה, העתיקו אפילו היא ובעלה את דירתם ממקום מגוריהם המקורי לירושלים. כך האמינה, האשה, היא תוכל לפקח יותר על העניינים. זה לא עזר. חנה נשארה בעמדתה. האיש הבכיר אמנם נכנע פעם ללחץ של אשתו, ניסה להיפטר מחנה על-ידי כך שסידר לה משרה באחת ממשרדי הסוכנות בחו"ל. כעבור חצי שנה נואש בעצמו, הגיע למסקנה שאיננו יכול בלעדיה, החזיר אותה ארצה. מאז, היא תקועה שם כמו מסמר בלי ראש, טוענים ידידיה הרבים.

משימיה (כלומר, כל מי שעובד איתה) טוענים שרואות גם מה שנעשה מאחורי. במשרד יש לה שני שמות: בפניה, קרר-אם לה חנה. מאחורי גבה, קוראים לה המכשפה. לפעמים, בשעת-רצון, גם המיפלת. הסיבה: היא רודה בכל סביבתה ביד ברזל, הקימה סביב האישיות הבכירה חומה חסומה, שאין להבקיץ אותה בלעדיה. ואל תחשבו שהיא מאלה שמפגינים את כוחם נגד החלשים, ומתחנפים בפני החזקים. אצל חנה, כולם אותו דבר. לפני שנה התפוצצו כל משרדי הממשלה בירושלים לשמע הסיפור, כיצד התקשרה אליה מזכירתו של אחד השרים הבכירים בממשלה, ביקשה לתאם עם חנה פגישה דחופה בין האישיות הבכירה לבין השר. חנה ענתה בקוררוש שהבוס שלה עסוק ויכול להתפנות לשר — רק בעוד שבוע.

הם מתכוונים, "בלי ראש" בשני ה' מובנים. שכן חנה גרמה לבוס שלה, במשך השנים — ומשיכה לגרום — בוז, נות נוראיים. לא רבים — אבל כל אחד בול.

מזכירתו של השר, בלית-ברירה, הציר-זה שהבוס של חנה יסור אל השר ברגע שיתפנה. "מה פתאום?" השיבה חנה.